

Tertemiz Pak Harcından Yoğrulduğumuz Toprak

– kul mehmet · 27 Haziran 2020

Tertemiz Pak Harcından Yoğrulduğumuz Toprağı Betona Tercih Etmemiz!

Anlam veremiyorum! Sürüklenilmez hayatın peşinden ancak gidilir, istesen de istemezsen de, hayat insanla kafa bulmaz, zihin açılın diye egzersiz yaptırır. Tekrardan denemek tecrübe kazandırmak için çaba sarf ettirir, beceri kazanmak için, oysa ben kaç defa tecrübe kazandım, benliğim yanlışlarla uçurumun kenarına her götürdüğünde Rabbimin yardımıyla, alınma yazdığı kaderle hayat yoldaşıyla kenara alarak doğru yola sevk etti. Tecrübe kazandım derken, tekrardan aynı hatalarla binlerce kez aynı yardımla kenara alındım çok şükür Rabbime. Doğruları, nefsim yalanlarla zihnimi doğruların yanlış olduğunu söyleyerek, beni ihanete sürüklemedim mi? Sürükledi! Zihnimin çarkları arasına çomak sokan arzu ve hislerimle parça kırdırttı, Rabbim tarafından binlerce kez tamir edildi, oysa hayat bir imtihan hala devam ediyor, son nefesime kadar bu devam edecek.

Hayat bize her şey seni adım atmanla başlar ve şekillenir derken, gönül perdemi hayata doğru açıyorum, içeriye güneş girsin gül kokuları girsin, gül kokuları gelmiyorsa hayat bana sen var bahçelere dik gülümsemelerine, kokusu etrafı sarsın diyor. Ruhuma benliğim arzularıyla kelepçe taksada, Rabbime duayla niyazda bulunarak çözmesi için yalvarıyorum âmin demeden çok şükür Rabbim kelepçeleri açtırıyor. Haz alan duygularım haz vermeyen şeylerin peşinde çıkar ilişkisiyle beni parçalamak isterken, Rabbim yetişiyor çok şükür.

Betonlaşmayla her geçen gün artan devasa gökdelenlerin yüksekliği, bizimle güneş ile aramıza girerken, hala farkında değiliz yeşil olmadan nefes alamayacağımızı! Gökdelenler ismi gibi kubbeye yakın olsa da delse de, kalbe uzak gökdelenler ve içinde yaşayanların uzaklığı bizi uzak kalmaya itekliyor... Oysa biz insanoğlu tertemiz pak harcından yoğrulduğumuz toprağı, betona tercih edip gönülleri gönüllerden uzak ediyoruz, bunu düşündükçe üzülüyorum!

O kadar derinlere sakladım ki seni sevgilim, Bir gün oradan çıkıp gelme Ve çektiğim acıları bana geri verme diye Derinlere kilitledim seninle birlikte duygularımı da. Bana acı vermene izin vermeyeceğim Ama seni sevmekten de bir gün bile vazgeçmeyeceğim asla.(Alıntıdır)

Kâinat ki bizlere mükellef bir sofraya, ahiret için bir kazançken, rahmeti taşıyan gönüller rahmetinden habersiz, Âlemlerin Rabbi olan Yüce yüce padişahın, sarayına icabet etmenin kıymetini anlamaktan hala uzaktayız ben gibi biz gibi, yoksa neden Korona ile birbirimizden dün ayrı iken bugün daha da ayrı kalalım?

Oysa dün de bugünde yakın olamamızın bir cezasıdır bu... Rahmete koşarken az dursun rahmet şurada, çıkar ilişkiye bakayım ev arsa dükkân alayım kazanayım sonra döner bakarım lazım olursa

gönlüme alırım, mantığı bize hep kaybettirecektir. Bunu ben iç sesimle kendime söylerken sesli düşünüyorum, taş önce kendi kafama düşün, sonra sizlerin başına güller yağsın isterim, vesselam, gidenin de kalanında gönülleri hoş olsun selamlarımla.

Mehmet Aluç